

โครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ

พ.ศ.๒๕๕๐

หลักการและเหตุผล

จากกระแสโลกาภิวัตน์ที่ทำให้โลก “ไร้พรมแดน” และกระแสผลักดันต่างๆทำให้ประเทศไทยต้องแข่งขันกับนานาประเทศในทุกๆด้านอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพื่อให้ประเทศมีศักยภาพในการแข่งขันและยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง และมีศักดิ์ศรีในสังคมโลกบนฐานแห่งความเป็นไทย ทิศทางของการพัฒนาประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาการศึกษา จึงหันมาเน้นการพัฒนา “คน” และ “คุณภาพของคน” โดยเห็นว่า “คนเป็นทั้งเหตุปัจจัย และผลลัพธ์ที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาประเทศ” คนจึงเป็นจุดมุ่งหมายหลักของการพัฒนา โดยที่จะต้องได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพอย่างค่องเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคลากรประจำการ ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีโอกาสมีส่วนร่วมและเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศในแขนงต่างๆ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานีได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรประจำการมาตั้งแต่ระยะต้นๆ ของการประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู ๒๕๑๘ โดยได้ดำเนินโครงการให้การศึกษาและฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ (อกป.) ซึ่งต่อมาได้ปรับเปลี่ยนเป็น โครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๒๘ เป็นต้นมาถึงปัจจุบันคณะกรรมการสภาสถาบันราชภัฏ ได้ออกข้อบังคับว่าด้วยการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน พ.ศ.๒๕๓๘ ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ ทำให้การจัดการศึกษาที่นอกเหนือจากการจัดการศึกษาภาคปกติต้องดำเนินการภายใต้ข้อบังคับดังกล่าว ประกอบกับปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางนวัตกรรมและเทคโนโลยีได้เพิ่มทางเลือกในการจัดการศึกษาและการฝึกอบรมให้หลากหลายขึ้นการปรับปรุงโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปจึงมีความจำเป็น สถาบันจึงได้จัดทำโครงการนี้ขึ้นและเพื่อเป็นการปรับปรุงวิธีการให้การศึกษาแก่บุคลากร ให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไปจึงมีข้อกำหนดเพื่อเป็นกรอบในการดำเนินงาน ดังนี้

๑. จัดให้มีการพัฒนาหลักสูตรที่หลากหลาย โดยเน้นการเพิ่มหลักสูตรประกาศนียบัตรที่ใช้เวลาศึกษาประมาณ ๑-๒ ภาคเรียน เน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับวิชาชีพ และให้มีหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาเพื่อส่งเสริมการเพิ่มวิทยฐานะของบุคลากร

๒. เพื่อเป็นการปรับปรุงวิธีการให้การศึกษาที่เหมาะสม จึงจัดให้มีการเรียนในบางรายวิชาโดยไม่ต้องเข้าชั้นเรียนตามเกณฑ์ประเมินผลได้ ทั้งนี้อาศัยนวัตกรรมทางการศึกษามาใช้

๓. เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการสอน จึงให้มีการกำหนดจำนวนชั่วโมงสอนของผู้สอนแต่ละคนให้อยู่ในพิสัยที่เหมาะสม

๔. เพื่อเป็นการปรับปรุงวิธีการให้การศึกษา จึงจัดให้มีการแยกโปรแกรมการให้การศึกษาออกเป็น ๒ ประเภท คือ ประเภทเรียนตามความต้องการของหน่วยงานต้นสังกัดและประเภททั่วไป ทั้งสองประเภทให้มีหลักสูตรสายอาชีพครู

๕. เพื่อเป็นการส่งเสริมวิทยฐานะของบุคลากรประจำการ การรับเข้าเรียนจึงรับเฉพาะบุคคลที่มีงานทำอยู่แล้วเท่านั้นทั้งในภาครัฐ และภาคเอกชน โดยให้มีการทดสอบความรู้พื้นฐานก่อนเข้าเรียนบุคคลที่หน่วยงานต้นสังกัดส่งเข้าเรียนจะต้องมีการทดสอบความรู้ร่วมกันระหว่างต้นสังกัดกับสถาบัน

๖. เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้มีการสมัครเข้าเรียนอย่างเสรีสำหรับผู้เคยเข้าเรียนในสถาบันอุดมศึกษาอื่นจึงจัดให้มีการยกเว้นการเรียนในรายวิชาที่เทียบเท่าในเนื้อหาสาระใกล้เคียงที่ได้เรียนมาแล้วในสถาบันอุดมศึกษาอื่นในระดับเดียวกัน

๗. เพื่อประโยชน์ของผู้เรียน จึงให้สถาบันสามารถพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาเรียนและรับโอนผลการเรียนจากสถาบันการศึกษาอื่น และสามารถให้นักศึกษาจากสถาบันอื่นลงทะเบียนเรียน และออกผลการเรียนให้ เมื่อสถาบันและสถานศึกษาแห่งนั้นได้ตกลงร่วมกันในการจัดสอนและรับโอนผลการเรียน

๘. เพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานในเรื่องคุณภาพของผู้เรียนตามโครงการนี้ให้สูงขึ้น จึงจัดให้มีการสอบประจำภาค โดยใช้ข้อสอบมาตรฐานกลางในวิชาที่ไม่บังคับให้เข้าชั้นเรียน

๙. เพื่อเป็นการช่วยเหลือให้คำแนะนำในด้านการเรียนจึงจัดให้มีระบบ “อาจารย์ที่ปรึกษา” ให้ดูแลรับผิดชอบนักเรียนเป็นกลุ่มๆ

๑๐. เพื่อเป็นการปรับปรุงแก้ไขวิธีการประเมินผลการศึกษาให้เหมาะสมสำหรับโครงการรายวิชาที่ได้ระดับคะแนน “จ” ในการประเมินรายวิชา ไม่ให้นับหน่วยกิตวิชาที่ได้ระดับคะแนนนี้ไปรวมเพื่อการหาค่าระดับคะแนนเฉลี่ยในแต่ละภาคเรียน

๑๑. เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกในการเดินทางมาเข้าชั้นเรียนของผู้เรียน จึงจัดให้มีการเรียนการสอนในและ/หรือ นอกเวลาราชการก็ได้

๑๒. เพื่อเป็นการควบคุมมิให้ผู้เรียนต้องรับภาระในการเรียนหนักเกินไป จึงกำหนดให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน ๑๒ หน่วยกิต ในแต่ละภาคเรียน ยกเว้นการเรียนในเวลาราชการตามปกติ

๑๓. เพื่อเป็นการควบคุมปริมาณการผลิตทางสายอาชีพครูจึงกำหนดให้ผู้เรียนทางสายอาชีพครูต้องประกอบอาชีพครูหรือเป็นบุคลากรทางการศึกษาเท่านั้น

๑๔. เพื่อเป็นการควบคุมการจ่ายเงินในการดำเนินโครงการให้อยู่ในความเหมาะสม จึงกำหนดให้จ่ายค่าตอบแทนการสอนและการดำเนินการแก่ผู้สอนและเจ้าหน้าที่ต่างๆ ที่สถาบัน แต่งตั้งขึ้นได้ไม่เกินร้อยละ ๘๐ ของเงินที่เรียกเก็บได้ในภาคเรียนนั้น

๑๕. เพื่อเป็นการตอบแทนแก่ผู้ออกข้อสอบ ผู้ตรวจกระดาษคำตอบในรายวิชาที่ไม่มีการ เข้าชั้นเรียนให้จ่ายค่าตอบแทนในการออกข้อสอบและตรวจกระดาษคำตอบได้ตามที่สภาประจำ สถาบันกำหนด

๑๖. เพื่อเป็นการกำหนดขอบเขตของระยะเวลาในการศึกษาของผู้เรียน จึงให้มีการ กำหนดอายุของการนับผลการเรียนในรายวิชาเพื่อการขอจบการศึกษา กล่าวคือ ผลการสอบของ รายวิชาใดก็ตามที่มีอายุเกิน ๕ ปี สำหรับหลักสูตร ๒ ปี และเกิน ๑๐ ปี สำหรับหลักสูตร ๔ ปี ให้ถือว่า ผลการสอบของรายวิชานั้นหมดสภาพไม่นำผลการสอบไปนับในการขอจบการศึกษา โดยจะต้องลงทะเบียนใหม่ในรายวิชาเดิม หรือรายวิชาที่มีเนื้อหาสาระใกล้เคียงกัน

๑๗. เพื่อให้การดำเนินงานในการให้การศึกษาตามโครงการนี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงแก้ไขปรับปรุงระเบียบการประเมินผลการศึกษา ข้องบังคับว่าด้วยการจัดการศึกษาและระเบียบ การรับจ่ายเงินที่จะใช้ในการจัดการศึกษา

ตามโครงการนี้เสียใหม่ เพื่อให้เป็นข้อสอดคล้องกับข้อกำหนดต่างๆ ที่ได้ปรับปรุงขึ้นใหม่

๑๘. เพื่อให้การให้การศึกษาตามโครงการนี้ได้มีมาตรฐานเดียวกันจึงกำหนดให้ใช้ หลักสูตรที่สภาการศึกษาหรือสภาประจำสถาบันอนุมัติหรือหลักสูตรอื่นๆ ที่คณะกรรมการสภา สถาบันรับรอง และให้มีการปรับปรุงแก้ไขในเรื่องการไม่เข้าชั้นเรียนในบางรายวิชาได้ รายวิชาใด ไม่มีการบังคับให้เข้าชั้นเรียนให้เสนอขออนุมัติจากสภาประจำสถาบันแล้วจัดทำเป็นประกาศ ของสถาบัน

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเพิ่มพูนสมรรถภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรประจำการ ให้สนองความ ต้องการของหน่วยงานผู้ใช้บุคลากร และมีส่วนในการพัฒนาชุมชน

๒. เพื่อเพิ่มพูนวิทยฐานะแก่บุคลากรประจำการให้สูงขึ้น

๓. เพื่อเป็นการให้บริการทางการศึกษาแก่บุคลากรประจำการในท้องถิ่นอย่างเสมอภาค

๔. เพื่อนำนวัตกรรมการศึกษามาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและคุณภาพในการเรียน การสอน

๕. เพื่อเป็นการระดมสรรพกำลังและทรัพยากรในท้องถิ่นมาใช้ในการเพิ่มพูนสมรรถภาพ และวิทยฐานะของบุคลากรประจำการให้มากที่สุด

เป้าหมาย

จัดการศึกษาและฝึกอบรมแก่บุคลากรประจำการ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนทุกสาขาอาชีพ โดยเน้นพัฒนาสมรรถภาพเพื่อการปฏิบัติงาน การพัฒนาคนอย่างสมดุล ทั้งด้านปัญญาจิตใจและสังคมและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นโดยในระยะ ๕ ปีแรก (พ.ศ.๒๕๔๐ – ๒๕๔๔) จะสามารถจัดการศึกษา และฝึกอบรมบุคลากรประจำการ ได้ไม่น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ คน

วิธีดำเนินการ

๑. เสนอแก้ไขปรับปรุงข้อบังคับและระเบียบที่เกี่ยวข้อง เช่น ข้อบังคับว่าด้วยการจัดการศึกษาและระเบียบการรับจ่ายเงินของโครงการเป็นต้น
๒. จัดทำหลักสูตรระดับประกาศนียบัตร และหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อเพิ่มความหลากหลายในการให้บริการการศึกษาอบรม
 ๑. เร่งรัดการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารและการจัดการศึกษา
 ๔. จัดให้มีโครงการพัฒนาคำราและพัฒนาศือการเรียนการสอนเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของโครงการ
 ๕. พัฒนาศูนย์ปฏิบัติการผู้ปฏิบัติงานโดยการจัดประชุมสัมมนา ศึกษา อบรม ฯลฯ เพื่อให้สามารถพัฒนาระบบรูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาศูนย์การประจำการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอนทางไกล
๖. เปิดรับนักศึกษาและการดำเนินการให้เป็นไปตามหลักการหรือข้อกำหนด และวัตถุประสงค์ของโครงการที่ได้รับความเห็นชอบ จากสภาประจำสถาบัน ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๐ เป็นต้นไป

ระยะเวลาในการดำเนินการ

ตั้งแต่ภาคเรียนที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

งบประมาณสนับสนุนโครงการและการใช้จ่าย

๑. แหล่งงบประมาณ
 - ๑.๑ งบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัดของบุคลากรที่เข้าร่วมโครงการ
 - ๑.๒ งบประมาณของสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ
 - ๑.๓ เงินค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากผู้เข้ารับการศึกษ
๒. การรับจ่ายเงินให้เป็นไปตามระเบียบสภาประจำสถาบันว่าด้วยการรับจ่ายเงินเพื่อจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ พ.ศ.๒๕๔๐

การบริหารโครงการ

สถาบันแต่งตั้งคณะกรรมการตามนัยข้อ ๕ ของข้อบังคับคณะกรรมการสภาประจำสถาบัน ราชภัฏว่าด้วยการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน พ.ศ.๒๕๓๘ ดังนี้

๑. คณะกรรมการอำนวยการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี
๒. คณะกรรมการดำเนินงานจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ

การประเมินผลโครงการ

๑. สถาบันรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการสภาประจำสถาบันเมื่อสิ้นสุดภาคเรียนทุกภาค
๒. ดำเนินการวิจัยประเมินผลโครงการทุกๆระยะ ๒ ปี เพื่อจัดหาข้อมูลย้อนกลับ ไปสู่การปรับปรุงโครงการและการประกันคุณภาพการจัดการศึกษา

ผู้รับผิดชอบโครงการ

สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี

ประโยชน์ที่จะได้รับ

๑. เป็นการพัฒนาและเพิ่มพูนสมรรถภาพในการปฏิบัติงานในหน้าที่ของบุคลากรประจำการ ในท้องถิ่นตามความต้องการของหน่วยงานผู้ใช้บุคลากร อันจะส่งผลถึงการพัฒนาศึกษาและการพัฒนาชุมชน
๒. บุคลากรประจำการมีโอกาสเพิ่มพูนวิทยฐานะของตนให้สูงขึ้น
๓. กระจายความเสมอภาคทางการศึกษาไปสู่ท้องถิ่น อันเป็นการสนองความต้องการที่จะเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของบุคลากรประจำการอย่างทั่วถึง
๔. สามารถควบคุมจำนวนการผลิตและคุณภาพการผลิตได้เหมาะสมยิ่งขึ้นกว่าเดิม
๕. ระดมสรรพกำลังและทรัพยากรทางการศึกษาในท้องถิ่นมาใช้อย่างคุ้มค่า
๖. ลดความสูญเปล่าของเวลาปฏิบัติงาน โดยบุคลากรประจำการไม่ต้องละทิ้งงานในหน้าที่ที่ปฏิบัติอยู่ประจำ
๗. เพิ่มพูนขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรประจำการในท้องถิ่นทุรกันดาร